

සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ අලුත්ම තනු

අප වෙසෙන සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය පිළිබඳ තනු හැමදම හැම මොහොතකම අලුත් වේ. 1989 දී සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය සියාභා ගිය හැලිලියෝ යානයෙන් විශේෂ තොරතුරු රැසක් හෙළි විය. මෙතෙක් හෙළි වූ නවතම තොරතුරු ඇතුළත් වී මෙම අතිරේක පොත සැකසෙයි.

සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලයේ දත්තයන් පිළිබඳ නවතම තොරතුරු

- * 2001 ජනවාරි 09 වැනිදා බ්‍රහස්පතිගේ අලුත් චන්ද්‍රයන් 10 දෙනෙකු අනාවරණය කර ගන්නා ලදී.
- * 2002 නොවැම්බර් 22 ද සෙනසුරුගේ චන්ද්‍රයන් දෙදෙනකු අනාවරණය කරගන්නා ලදී.
- * 2000 ඔක්තෝබර් 26 ද සෙනසුරුගේ චන්ද්‍රයන් 4 දෙනෙකු අනාවරණය කරගන්නා ලදී.

- * 2000 අගෝස්තු 22 නිල වශයෙන් යුරේනස්ගේ අලුතෙන් සොයා ගන්නා ලද චන්ද්‍රයන් 5 දෙනෙකු නම් කරන ලදී.
- * 2000 ජූලි 31 යුරේනස්ගේ අලුත් චන්ද්‍රයන් දෙදෙනකු සොයා ගන්නා ලදී.
- 1998 මාර්තු 5 - චන්ද්‍රයා මත අයිස් පවතින බව තහවුරු කරගන්නා ලදී.
- * 1997 නොවැම්බර් 17 - බ්‍රහස්පතිගේ ඇතුළත පවත්නා චන්ද්‍රයන් 4 දෙනාගේ ජායාරූප ගැලීලියෝ දුරේක්ෂය මගින් ලබා ගන්නා ලදී.

- * 1997 ඔක්තෝබර් 15 කැසිනි මගින් සාර්ථකව සිදුවිණි.
- * 1996 නොවැම්බර් 17 අගනරුගේ සඳක් වන ෆොබොස්ගේ ජායාරූප ලබා ගන්නා ලදී.
- 1996 අප්‍රේල් 22 ප්‍රථම වතාවට ග්‍රහලෝක නාම ගොනුවට අරාබි නාම එකතු විණි.

සූර්ය ග්‍රහ මණ්ඩලය

සූර්ය ග්‍රහ මණ්ඩලය යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ සූර්යයාත් ඒ වටා කැරකෙන ග්‍රහයන්ත් ය. ප්‍රධාන ග්‍රහලෝක ගණන 9 කි. ඒවා නම් පෘථිවිය, බුදු, අගනරු, බ්‍රහස්පති, සිකුරු, සෙනසුරු, නෙප්චූන්, ප්ලූටෝ හා යුරේනස් ය.

සූර්යයා

සූර්යයා යනු තාරකාවකි. එය අපේ පෘථිවියේ ජීවයේ පැවැත්මට හේතු වන ප්‍රභවය යි. එලෙසම පෘථිවියේ තාප හා ආලෝක ප්‍රභවය වන්නේ ද සූර්යයා ම ය. සූර්යයා පිහිටා ඇත්තේ පෘථිවියේ සිට කිලෝමීටර මිලියන 150 ක් පමණ දුරකි. සූර්යයාගේ සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය කෙල්වින් 6000 ක් පමණ වේ. මෙවැනි ඉහළ උණුසුමක් පවතින නිසා කිසිදු ද්‍රව්‍යයක් හෝ ඝන-යක් හෝ එහි පවතින්නේ නැත.

සූර්යයා කෙතරම් බර වස්තුවක් ද කිවහොත් එය පෘථිවිය මෙන් 3,30000 වාරයක් බර ය. සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලය තුළ ඇති සියළුම ග්‍රහලෝකවල බරේ එකතුව මෙන් 74:3 ගුණයක් සූර්යයා බර ය. සූර්යයා තුළ ශක්තිය නිපදවන්නේ හයිඩ්‍රජන් පරමාණු හීලියම් බවට පරිවර්තනය වීමේ දී ය.

ග්‍රහලෝක යනු මොනවා ද?

ග්‍රහලෝක යනු සූර්යයා හෝ වෙනත් තරුවක් වටා කැරකෙන තමන්ට ම ආලෝකය නිකුත් කිරීමේ හැකියාවක් නැති ආකාශ වස්තු විශේෂයකි. එහෙත් සූර්යාලෝකය පරාවර්තනයෙන් මේවා දිලිසේ. ප්ලූතෝ යනු ඉංග්‍රීසියෙන් ග්‍රහලෝකවලට භාවිත කරන වචනය යි. මෙය බිඳී ඇවිත් ඇත්තේ ප්ලූතෝ නම් ග්‍රීක වදනෙනි. එහි අරුත සුදුමය යන්න යි. අතීතයේ අහසේ දක්නට ලැබුණ ග්‍රහලෝක මිනිසාට සුදුමයක් වූයේත් මේ නම භාවිතා කරන්නට ඇත.

බුදු

හිරුට ආසන්නව ම ඇති ග්‍රහලෝකය බුදු ය. සූර්යයාගේ සිට ඒට ඇති දුර කිලෝමීටර 57,920,000 කි. (එනම් සැතපුම් 36,000,000 කි.) බුදු මිනිසා විසින් හඳුනාගෙන ඇත්තේ මීට වසර 5000 කට පමණ පෙර සුමේරියානු යුගයේදී ය. ග්‍රීක ජාතිකයන් පලමුවෙන් මෙය නම් කළේ ඇපලෝ යනුවෙනි. බුදු යන නම ලැබුණේ පසු කාලයක ය. බුදු (මකරී) යනු දෙවියන්ගේ පණිවුඩකාරයාට රෝමවරුන් දී තිබූ නමකි. බුදු ග්‍රහයාගේ ද සඳේ මෙන් ම ආවාට හා කඳු ඇත.

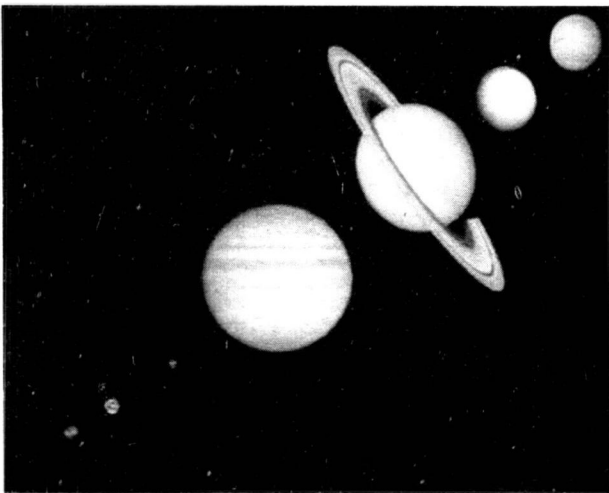
සිකුරු

සිකුරු යනු සූර්යග්‍රහමණ්ඩලයේ ඇති තවත් අලංකාර ග්‍රහලෝකයකි. සිකුරු ඉංග්‍රීසි බසෙන් හැඳින්වෙන්නේ චිත්‍රයක් යන නමෙනි. ඔබ චිත්‍රයක් දෙවිදුට ගැන අසා තිබේනවා ද? පුරාණ රෝමවරුන්ගේ විශ්වාසය අනුව චිත්‍රය යනු ඉතාමත් රුමන් දෙවිදුවකි. සිකුරු (චිත්‍රය) යන නම මේ ග්‍රහලෝකයට දමා ඇත්තේ එය ඉතා අලංකාර එකක් වන නිසා ය. දුර දක්නා කන්නාඩියකින් සිකුරු දෙස බැලුවහොත් එය ඔබට පෙනෙන්නේ ඉතා ලස්සන අඩ සඳක් ලෙසට ය. සමහර දිනවල හැන්දුවේ ඉර බැස යාමෙන් පසුවද තවත් දිනවල පාන්දර ද මේ දීප්තිමත් ග්‍රහලොව දැක ගත හැකි ය.

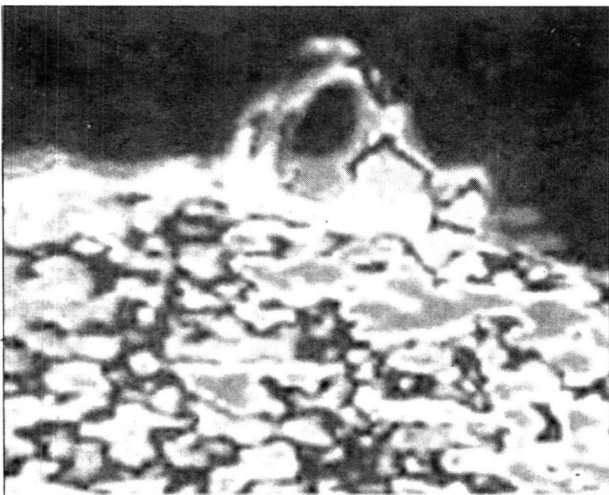
සිකුරුට ඉර වටේ යාමට ගතවන කාලය දින 225 කි. පොළොවේ කක්ෂයන් සිකුරුගේ කක්ෂයන් ඉතා සමාන නිසා පොළොවත් (පෘථිවිය) සිකුරු ලොවත් හඳුන්වන්නේ නිවුන් සොහොයුරියන් ලෙසට ය.

පෘථිවිය

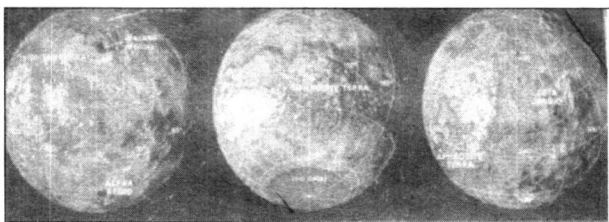
අප ජීවත්වන ග්‍රහලොව හැඳින්වෙන්නේ පෘථිවිය යනුවෙනි. පෘථිවියේ හැඩයන් පිහිටීමත් ගැන පැරැන්නෝ විවිධ මත දරූහ. පෘථිවිය යනු ඉබ්බකු පිට නැගුණ අලි හතර දෙනකු විසින් හොඩවලින් ඔසවාගෙන සිටින නැවියක හැඩය ඇති දෙයකැයි ඇතැමෙක් සිතූහ.

සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලය

සූර්යයාගේ චුම්බක ක්ෂේත්‍රය

සිකුරු

ග්‍රීකයන්ගේ ඇදහීම වූයේ පෘථිවිය ඇවිලිය නම් යෝධයා විසින් ඔසොවා ගෙන සිටිනා දෙයක් බවයි. එහෙත් ඒ මත සියල්ලම වැරදි බව පෙනී ගොස් ඇත. පෘථිවිය ගෝලාකාර වස්තුවකි. පෘථිවිය ගෝලාකාර බව පළමුවෙන්ම ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ ක්‍රිස්තු පූර්ව හයවන සියවසේ ග්‍රීසියේ විසූ පසිතගරස් නම් ගණිතඥයා ය.

පෘථිවියට වඩා සූර්යයාට ලගින් පිහිටි බුධ හා සිකුරුගේ මතුපිට උෂ්ණත්වයන් පෘථිවියේ උෂ්ණත්වයට තරමක් ආසන්න ය. පෘථිවියේ විෂකම්භය කිලෝමීටර් 12,756 කි. පෘථිවිය ද අතෙක් ග්‍රහලෝක මෙන් ඉලිප්සීය මගක භ්‍රමණය වේ. සූර්යයා වටා භ්‍රමණය වීමට පෘථිවියට ගතවන කාලය දින 365.8 කි. මෙය පෘථිවි අවුරුද්දක් නම් වේ.

සඳ

සඳ හැඩයෙන් ගෝලාකාර ය. තාරකා විද්‍යාවේදී සඳ සංකේතවත් කරන්නේ අඩ සඳක ආකාරයට ය. සඳේ විෂකම්භය කිලෝමීටර් 3476 කි. සඳ මෝරා යළි තැනීම් යාමට ගතවන කාලය දින 29 පැය 12 සි විනාඩි 44 කි. පෘථිවියේ සිට සඳට ඇති දුර කිලෝමීටර් 384,400 ක් පමණ වේ. පෘථිවිය වටා භ්‍රමණය වීමට සඳට ගත වන කාලය දින 27 පැය 7 සි විනාඩි 43 කි.

සඳේ උෂ්ණත්වය දහවල දී සෙන්ටිග්‍රේට් 107 කි. රාත්‍රී උෂ්ණත්වය සෙන්ටිග්‍රේට් ඍණ 153 කි. සඳේ ගුරුත්වාකර්ෂණ බලය පෘථිවියේ අගයෙන් 1/6 කි. සඳට පෘථිවියට මෙන් වූමහක ක්ෂේත්‍රයක් නොමැත. එහෙත් සඳේ පවතින කඳුවල ඉතා කුඩා වූමහක ගුණ පෙන්වන තැන් ඇති බවට සැක පහළවී තිබේ. සඳ මතුපිට ඇති ගැඹුරු වළවල් හඳුන්වන්නේ ආවාට යනුවෙනි.

සඳ ගැන තොරතුරු රැස් කළ මුල්ම තාරකා විද්‍යාඥයන් ගැන වාර්තා වන්නේ පූර්ව ඓතිහාසික යුගයෙනි. ඒ කාලයේ විසූ මිනිසුන් මාසයේ විවිධ දිනවලදී හඳේ හැඩය වෙනස්වීම, වන්දනාගත වැනි දේ ගැන දැන සිටි බව කියැ වේ. එසේම සඳට වන්දනාමාන කළ මිනිස්සු ද වූහ. පුරාණ ග්‍රීක පඬිවරයකු වූ

ඇරිස්ටෝටල් පවා වන්දනාගත ගැන විස්තර කොට තිබේ. ග්‍රීක ගණිතඥයකු වූ හිපට්ටස් තැමැන්නා පවසා තිබුණේ සඳ වෙත ම ලෝකයක් බවයි.

ඉතාලි ජාතික විද්‍යාඥයකු වන ගැලීලියෝ දුරේක්ෂය නිපදවීමෙන් පසු (1960 දී) සඳ ගැන විශාල ලෙස තොරතුරු රැස් කළේ ය. සඳේ වූ ආවාට කඳු හා මාරියා යනුවෙන් හඳුන්වන ලද මුහුදු (මේවා ඇත්තම මුහුදු නොවේ) දැකගන්නට ඔහුට හැකි විය. 1647 දී ජර්මන් තාරකා විද්‍යාඥයකු වන ජොහැන්තස් කෙප්ලර් සඳේ මතුපිට ඇති දේවල් ගැන සිතියමක් සකස් කළේ ය. සඳේ ඇති කඳු සමහරකට දී ඇත්තේ පෘථිවියේ ඇති කඳුවල නම් ය. ඇල්ප්ස් හා අපෙනිස් ඊට නිදසුන් ය.

මිනිසා විනිස නිර්මාණය කළ යානයක් පළමුවරට සඳට ගොඩබැස්සේ 1959 සැප්තැම්බර් 13 වැනිදා ය. ඒ රුසියානුවන්ගේ ළතා 2 යානය යි. මිනිසකු සඳ මතට පළමුවෙන් පා තැබුවේ 1969 ජූලි 21 වැනිදා ය.

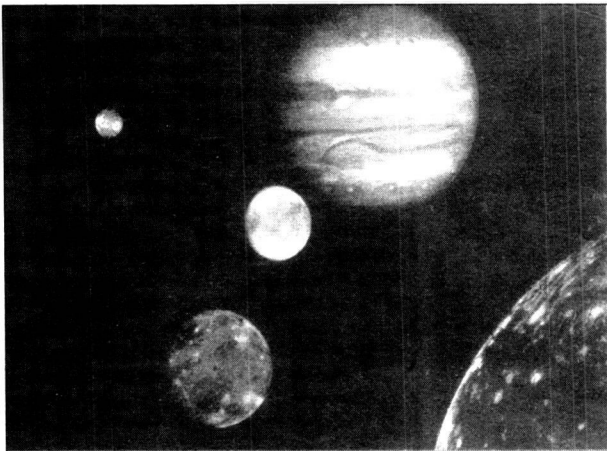
බ්‍රහස්පති

සූර්යයාගේ සිට බ්‍රහස්පතිට දුර කිලෝමීටර් 779,100,000 කි. බ්‍රහස්පති ග්‍රහයා සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ විශාලතම ග්‍රහයා ය. එහි විෂකම්භය කි. මී. 143 252 ක් පමණ වේ. වන්දිකා හෙවත් උප ග්‍රහයන් 16 ක් බ්‍රහස්පති සතු ය. බ්‍රහස්පතිට ඉර වටා වරක් යාමට ගත වන කාලය අවුරුදු 11 කි.

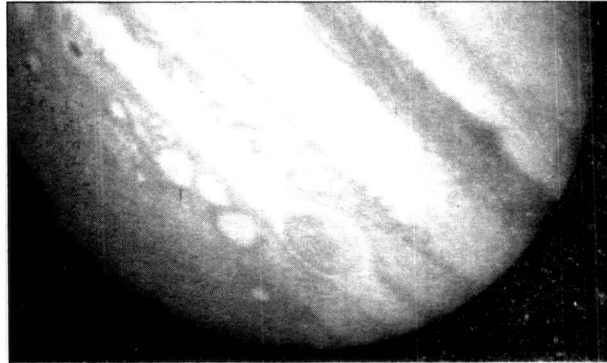
බ්‍රහස්පති ග්‍රහයාට අයත් යුරෝපා නම් වන්දියා තුළ මික්සිපන් ඇති බව මෑතකදී සොයාගනු ලැබ තිබේ.

බ්‍රහස්පති හා ෂු මේකර් ලෙව් ගැටුම

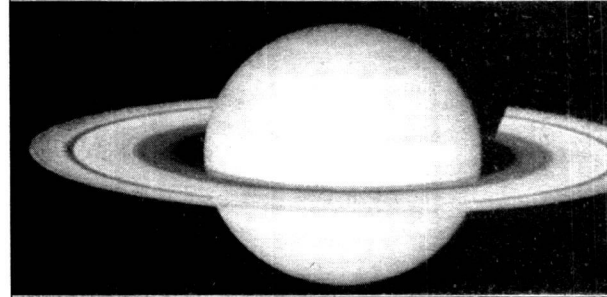
බ්‍රහස්පති ග්‍රහයා මතට ෂු මේකර් ලෙව් නම් වල්ගාතරුව කඩා වැටුණේ 1994 ජූලි මාසයේ ය. ජූලි 16 වැනිදා ඇරඹූ ඒ ක්‍රියාව සතියක් පමණ පැවතිණි. බ්‍රහස්පති මතට ෂු මේකර් ලෙව් වල්ගාතරුවේ විශාලතම කැබැල්ල වැටුණේ ජූලි 18 වැනිදා ය. එම කැබැල්ල බ්‍රහස්පති ග්‍රහයා හා ගැටුණ විට පැන නැගුණ ආලෝකයෙන් මුළු බ්‍රහස්පති ග්‍රහයා ම වැසී ගියේ ය. එම ගිනිබෝලයේ

බ්‍රහස්පති සිය වන්දියන් සමඟ

බ්‍රහස්පති

සෙනසුරු

ශක්තිය කෙතරම් විශාලද කියනොත් ලොව පවතින සියළුම තාප්වික අවි එකවර පත්තු කළද එතරම් ශක්තියක් ඇති නොවෙනැයි කියැ වේ. මේ ගැටුම සිදුවූයේ බ්‍රහස්පතිගේ අඳුරු කලාපයේ යි. එහෙත් ගැලීලියෝගේ අභ්‍යාවකාශ යානය මගින් මේ ගැටුමේ ජායාරූප ලබා ගන්නා ලදී.

ෂු මේකර් ලෙව් බ්‍රහස්පති හා ගැටීම ගැන විද්‍යාඥයන් දැනගන්නේ 1993 මැයි මාසයේ දී ය. කල් ඇතිව තීර්ක්ෂණය කර දැනගත් පළමු වල්ගාතරු - ග්‍රහලෝක ගැටුම මෙයයි.

සෙනසුරු

අපගේ සෞරග්‍රහමණ්ඩලයේ

ඇති ලස්සන ම ග්‍රහලෝකය සෙනසුරු යැයි කිවහොත් ඒ නිවැරදි ය. සෙනසුරු පිහිටා ඇත්තේ සූර්යයාගේ සිට කිලෝමීටර 1426000000 ක් දුරින්. අපට සාමාන්‍ය ඇසට පෙනෙන ග්‍රහලෝක අතුරෙන් අවසානයට ම පෙනෙන්නේ සෙනසුරු ය. සෙනසුරුගේ අලංකාරයට ප්‍රධාන ම හේතුව ඒ වටා ඇති වළලු ය. සාමාන්‍ය දුරේක්ෂකයකින් වුවද මේ වළලු හොඳින් දැක බලාගන්නට පුළුවන.

පළමුවෙන්ම මේ වළලු හඳුනාගන්නා ලද්දේ 1610 දී ගැලීලියෝ ගැලීලි විසිනි. කලින් පිලිගනු ලැබුවේ සෙනසුරුට ඇති වන්දියන් ගණන 9 ක් කියා ය.

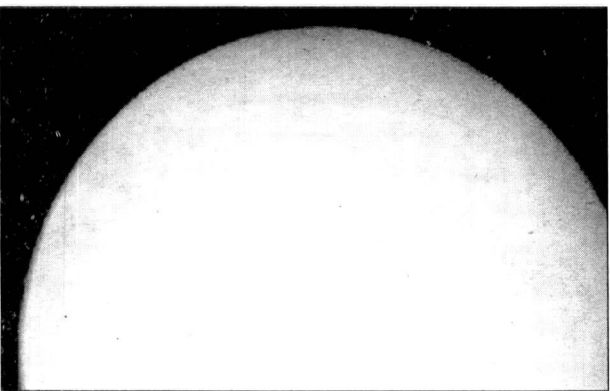
එහෙත් සෙනසුරු වටා ස්වභාවික වන්ද්‍රයන් 23 ක් ගමන් කරන බව දැන් හෙළි වී තිබේ.

මේ වන්ද්‍රයන් අතරින් විශාල ම වන්ද්‍රයා ටයිටන් ය. ටයිටන් සතුව වායුගෝලයක් ඇති අතර එහි මිනේන් තයිට්‍රන් වැනි වායු ඇතැයි විශ්වාස කෙරේ. ක්‍රි. ව. 2004 දී පමණ සෙනසුරුගේ විශාලම වන්ද්‍රයා වන ටයිටන් වෙත යාමට විද්‍යාඥයෝ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිති. හොඳ දුරදක්නයක් ඇත්නම් සෙනසුරු සතුව වන්ද්‍රයන්ගෙන් හතර

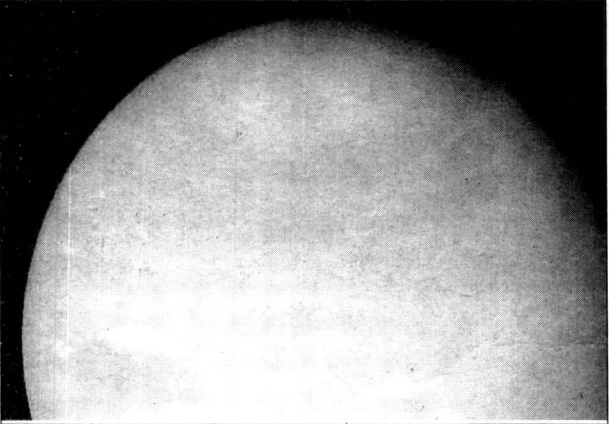
දෙනෙකු බලා ගත හැක. එසේ බලා ගත හැකි හඳවල් වන්නේ ටයිටන්, ඇපේටස්, රියා හා ඩයෝන් ය. ටයිටන් යනු ග්‍රීක දෙවියෙකි. ඇපේටස් යනු ලොව උසුලාගෙන සිටිනැයි විශ්වාස කරනු ලැබූ ඇටිලස්ගේ පියා ය. රියා හා ඩයෝන් යනු දෙවගන් ය.

යුරේනස්

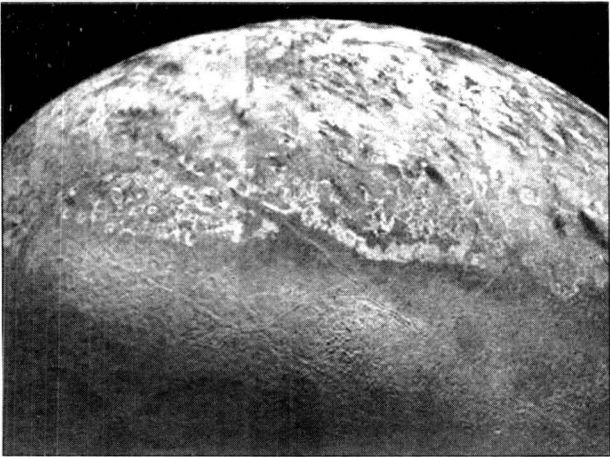
සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ ඇති තුන්වන විශාලතම ග්‍රහයා යුරේනස් ය. ඊට වඩා විශාලත්වයෙන් වැඩි

යුරේනස්

නෙප්චූන්

චූට්‍රන්

සෙනසුරුගේ වන්ද්‍රයෝ

සෙනසුරුගේ දැනට සොයා ගෙන ඇති (තහවුරු කළ) වන්ද්‍රයන් ගණන 18 ක් වුවද මීට අමතරව වන්ද්‍රයන් කීපදෙනෙකු ද සිටිනා බව විශ්වාස කෙරේ. දැනට තහවුරු කළ වන්ද්‍රයන් ගැන විස්තරයක් පහත වේ.

සඳ	අරය	දුර(කි.මී.)
පැන්	9,655	133,583
ඇටිලස්	20X15	137,640
ප්‍රොමීතියස්	72.5 ය 4.2 ය 32.5	139,350
පැඩොර	57 ය 42 ය 31	141,700
එපිමෙනස්	72 ය 54 ය 49	151,422
ජැනුස්	98 ය 96 ය 75	151,422
මිමස්	196	185,520
එන්තෙලස්	250	238,020
ටෙතියස්	530	294,660
ටෙලෙස්ටෝ	17 ය 14 ය 13	294,660
කැලිප්සෝ	17 ය 11 ය 11	294,660
ඩයෝන්	560	377,400
හෙලෙන්	18 ය 16 ය 15	377,400
රෙහා	765	527,040
ටයිටන්	2,575	1,221,850
හයිපෙරියන්	205 ය 130 ය 110	1,481,000
ඉපෙටස්	730	3,561,300
පෝබෝ	110	12,952,000

සෙනසුරු (සැටරන්) හා බ්‍රහස්පති පමණි. යුරේනස් පළමුවෙන් සොයාගනු ලැබුවේ 1781 දී ඉංග්‍රීසි ජාතික තාරකා විද්‍යාඥයකු වන විලියම් හර්ෂෙල් විසිනි. දුරේක්ෂයකින් බැලූවිට යුරේනස් පෙනෙන්නේ කොළ පැහැති තැටියක් ලෙස ය. යුරේනස් වටා වළලු 10 ක් පිහිටා ඇති බව ද හෙළි වී තිබේ. යුරේනස්ට ඇති වන්ද්‍රයන් ගණන 15 කි. සුර්යයාගේ සිට යුරේනස්ට ඇති දුර කිලෝමීටර මිලියන 2871 කි. පෘථිවියට යුරේනස්ගේ සිට ඇති දුර කිලෝමීටර මිලියන 2721 ක් පමණ වේ. යුරේනස්ගේ අවුරුද්දක් පෘථිවියේ අවුරුදු 84 කට සමාන ය. යුරේනස්ගේ තොරතුරු සෙවීමට ගිය අභ්‍යවකාශ යානය වොයජර් 2 ය. එය යුරේනස් වෙත ළඟා වුවේ 1986 ජනවාරි 24 වැනිදා ය. යුරේනස්ගේ වායුගෝලයේ සැඳි ඇත්තේ හීලියම් වලින් හා හයිඩ්‍රජන්වලිනි. මේ වායුන් පවතින අනුපාතය ගැන තොරතුරු පෘථිවියට එවීමට ද යුරේනස් වෙත ගිය වොයජර් 2 යානය සමත් විය. එසේම යුරේනස්හි වායුගෝලයේ ඇසටලීන් හා ඊතේන් වැනි වායුන්ද ඇති බව

වොයජර් 2 එවූ තොරතුරු වලින් හෙළි වී තිබේ. යුරේනස්ට තම තැබීමේදී එය සොයාගත් විලියම් හර්ෂෙල්හට විශාල ගටලුවකට මුහුණ දෙන්නට සිදු විය. එනම් මේ ග්‍රහලොවට කුමන නමක් දැමිය යුතු ද යන්න ය. ඔහු පළමුව සිතුවේ මේ ග්‍රහලොව ජෝර්ජ් යනුවෙන් නම් කරන්නට ය. තමාට මුදලෙන් අනුග්‍රහය දක්වූ තැනැත්තා වන එංගලන්තයේ තුන්වන ජෝර්ජ් රජුට උපහාර දැක්වීමට විලියම් හර්ෂෙල් තුළ ලොකු වූවමනාවක් තිබිණි. එහෙත් ඔහුට ඒ සඳහා ඉඩ නොලැබිණි. සම්ප්‍රදයික ක්‍රමයට එනම් ග්‍රීක දේවතාවල නමක් දමන්නට අවසානයේ ඔහුට සිදු විණි. (යුරේනස් යනු සෙනසුරුගේ පියා ය.) යුරේනස්ගේ වන්ද්‍රයන් දෙදෙනෙකු වන ටයිටානියා හා ඔබෙරෝන් ද සොයාගනු ලැබුවේ විලියම් හර්ෂෙල් විසිනි. නෙප්චූන් යුර්යයාගේ සිට කිලෝමීටර බිලියන 4.5 ක් පමණ දුරින් නෙප්චූන් පිහිටා ඇත.

නෙප්චූන්

සුර්යයා වටා එක් වටයක් යාමට තෙපවුන්ට ගතවන කාලය අවුරුදු 165 කි.

තෙපවුන් මූලින් ම හඳුනා ගන්නා ලද්දේ 1613 දී ගැලීලියෝ ගැලීලී විසිනි. තෙපවුන් යනු මුහුදුට අධිපති දෙවියන් හැඳින්වීමට ආදි රෝමවරුන් භාවිතා කළ තමයි. තෙපවුන්ට මේ තම ලැබීමට හේතුව එහි බොහෝ ප්‍රදේශ නිල්පාටෙන් (මුහුදක ඇති නිල්පාට) යුක්තවීම ය.

තෙපවුන් ග්‍රහලෝකයේ දක්නට ලැබෙන කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් වන්නේ එය මතුපිට පිහිටා ඇති විශාල කළු ලපය යි. මේ කළු ලපය ඕවලාකාර හැඩයෙන් යුක්ත ය. තෙපවුන් ග්‍රහලෝකය වටා තුනී අඳුරු වළලු 5 ක් ඇති බව දැන් අනාවරණය වී තිබේ.

තෙපවුන් ග්‍රහලෝකය ඇසින් නොදක සොයා ගත් ලොවකි. ඇසෙන් නොදක අහසේ පිහිටි ග්‍රහයෙකු හඳුනාගන්නේ කෙලෙස ද? එය සැබැවින්ම ගණිතයේත් තර්කශාස්ත්‍රයේත් භාස්කමකි.

1820 දී ප්‍රංශයේ පැරිස් නුවර විසූ ඇලෙක්සි බොවාඩ් නම් විද්‍යාඥයා විසින් බ්‍රහස්පති, සෙනසුරු හා යුරේනස් යන ග්‍රහයන් පිළිබඳ ගණිතමය විස්තර (ඒවායේ විෂ්කම්භය, හිරුට ඇති දුර ආදී වශයෙන්) ඉදිරිපත් කරන ලදී. බ්‍රහස්පති හා සෙනසුරු යන ග්‍රහයන්ගේ පිහිටීම ගණිත සාධක අනුව වෙනසක් නොමැතිව පෙන්විය හැකි වුවද යුරේනස්ගේ ගමන් මග පෙන්වීමට ඔහු අපොහොසත් විය. යුරේනස්ගේ ගමන හා පිහිටීමත් ගණිත වක්‍රයට වඩා වෙනස් වන බව පෙනෙන්නට තිබිණි. මේ වෙනසට හේතු දැක්වීම පහසු කාර්යයක් වූයේ නැත.

එක් විද්‍යාඥයකුගේ අදහස වූයේ සෙනසුරු ග්‍රහයා මහත් වන විට මෙවැනි දේ සිදු වූ බව ය. එහෙත් ඒ මතය වැරදි බව පසුව අනාවරණය විය. මෙවැනි වෙනසක් ඇතිවීමට තම් යුරේනස්ට ඇතිත් තවත් ග්‍රහලොවක් පිහිටිය යුතු බව පසුව කරන ලද සොයා ගැනීම්වලින් පැහැදිලි විය.

1846 ඔක්තෝබර් මස පළමු වැනිදා ලොව්ච්‍රියෙ හා අධිමස් යන තාරකා විද්‍යාඥයන් දෙදෙනා විසින් අලුත් ග්‍රහලොව පිළිබඳ සම්පූර්ණ

ගණිත තොරතුරු සකසා ඉදිරිපත් කරන ලදී. මේ ගණිත තොරතුරු අනුව අහසේ ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශය ඉතා දියුණු ලෙස ක්‍රමානුකූලව පරීක්ෂා කර බැලීමේදී තෙපවුන් දැක ගන්නට තාරකා විද්‍යාඥයන්ට හැකි විය.

චුඹටන්

තෙපවුන් ගේ දන්නා විශාලතම වන්දිකාව ය. එය සොයා ගන්නා ලද්දේ ඉංග්‍රීසි ජාතික විලියම් ලැසෙල් විසිනි. 1846 දී ය. එහෙත් 1989 දී වොයජර් 2 යානය විසින් එය පිළිබඳ විමර්ශනය කරන තුරුම ඒ ගැන වැඩි තොරතුරු ප්‍රමාණයක් හෙළිව නොතිබිණි.

ප්ලූටෝ

සුර්යග්‍රහ මණ්ඩලයේ නව වැනි ග්‍රහලොව වන්නේ ප්ලූටෝ ය. එය පිහිටා ඇත්තේ ඉරේ සිට පොළොවට ඇති දුර මෙන් තිස් නව ගුණයක් ඇතිනි.

ප්ලූටෝ සොයා ගන්නා ලද්දේ ක්ලයිඩ් විල්කියම් ටොම්බා නම් විද්‍යාඥයා විසින් 1930 පෙබරවාරි 18 වැනිදා ය.

ප්ලූටෝට ඉර වටා වරක් ගමන් කිරීමට අවුරුදු 248 ක් පමණ ගත වේ. ඉරෙන් ඉතා ඈත්ව පිහිටන නිසා ප්ලූටෝට ලැබෙනුයේ අඩු ඉර එළිය ප්‍රමාණයකි. ප්ලූටෝගේ දීප්තිය අඩුවීමට හේතුව ද එය යි.

ප්ලූටෝ යනු පාභාල ලෝකයට අධිපති දෙවියා බව ආදි ග්‍රීක හා රෝමවරුන්ගේ විශ්වාසය යි.

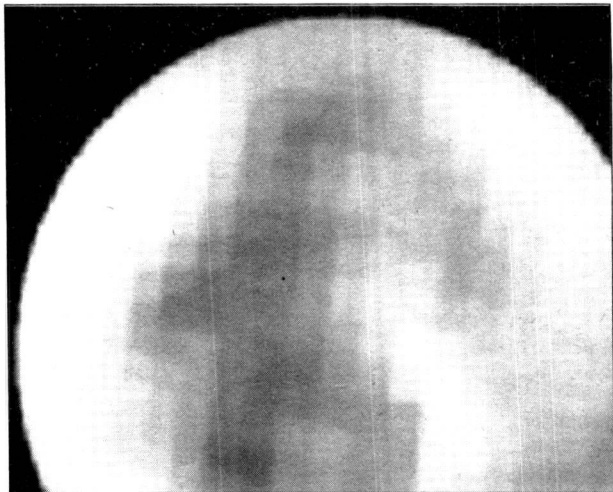
ප්ලූටෝට හිරුගේ සිට ඇති දුර සැතපුම් බිලියන 3.7කි. (කිලෝමීටර නම් බිලියන 5.9 කි)

අවුරුදු 20 කට වරක් ප්ලූටෝ සිය පිහිටීම වෙනස් කරමින් තෙපවුන්ගේ කක්ෂය තුළට පැමිණෙන බව අනාවරණය වී ඇත.

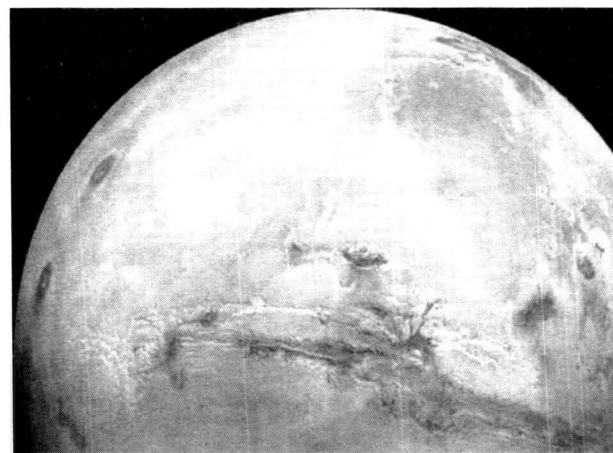
ප්ලූටෝගේ විෂ්කම්භය කිලෝමීටර 2300 කි. දල වශයෙන් ප්ලූටෝගේ ප්‍රමාණය හදේ ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් දෙකකි.

මෑතදී කරන ලද පරීක්ෂණවලින් පෙනී ගොස් ඇත්තේ ප්ලූටෝගේ ධ්‍රැව ප්‍රදේශ හිමෙන් වැසී පවතින බව ය.

එම අයිස් සෑදී ඇත්තේ මිනේන් වායුව ද එක්වීමෙනි. එහෙයින් එය

ප්ලූටෝ

අඟහරු

නොබෝස් (අඟහරුගේ සඳකි)

මිනේන් අයිස් යනුවෙන් හඳුන්වයි. ප්ලූටෝ සතුව ඇති වන්දියා වන චාරෝන්ව සොයා ගන්නා ලද්දේ 1978 දී ජේම්ස් ක්‍රිස්ටි හා රොබට් හැරින්ටන් නම් ඇමරිකානු තාරකා විද්‍යාඥයන් දෙදෙනා විසිනි.

ප්ලූටෝගේ සමහර ප්‍රදේශ රතු පැහැයක් ගන්නා බව ද පෙනී ගොස් තිබේ.

එහෙත් එය අඟහරුගේ මෙන් තද

රතු පැහැයක් නොව ලා රතු පැහැයකි.

ප්ලූටෝගේ වන්දියා වන චාරෝන්ට නම් පාටක් නැත. එහි ඇත්තේ අයිස් බව අනාවරණය වී තිබේ.

අඟහරු

හිරු සිට අඟහරුට දුර කි.මී. මිලියන 249.2කි. ෆෝබෝස් හා

ධයිමෝස් ලෙස වන්දිකා දෙකකි. කාබන් ඩයොක්සයිඩ් පිර ග්‍රහලොවකි.

අඟහරු ගවේෂණ

1976 ජූලි 20 වැනිදා අඟහරු ලොවට ගොඩ බැස්සවූ වයිකිං 1 යානාව අඟහරු මතුපිට පස් තට්ටුව පිළිබඳ ගවේෂණයක් කළේ ය. මේ ගවේෂණවලදී ක්ෂුද්‍රජීවී ක්‍රියා නිසා සෑදෙන්නට ඇතැයි සැක කළ හැකි අමුතූම සංයෝග දකගත හැකි විය. එහෙත් දැඩි වියළි පරිසරයක් සහිත,

එමෙන්ම සූර්යයාගේ හානිකර පාරජම්බුල කිරණවලට නිරන්තරයෙන් ගොදුරු වන අඟහරු මතුපිට ජීවයක් පවතින්නට බැර යැයි බොහෝ විද්‍යාඥයෝ තර්ක කළහ. එහෙත් දැඩි වියළි තත්ත්ව සහිත පස් හා පාෂාණ තුළ ජීවීන් සිටින්නට බැරකමක් නැත.

වයිකිං යානාව අඟහරු වෙත යවන්නට පෙර ඇමරිකාවේ තාසා ආයතනය ඇන්ටාක්ටිකාවේ වියළි එමෙන්ම ශීතල දේශගුණයක් සහිත පසක් පරීක්ෂාවට ලක් කළේ ය. ඒ

පස්වල ජීවය ඇති බවක් බැලූ බැල්මට පෙනුණේ නැත. එහෙත් පාෂාණ කැබලි ඇතුළත සැඟවී සිටි ජීවී විශේෂයක් සොයා ගන්නට විද්‍යාඥයෝ සමත් වූහ.

ජලය රහිත පරිසරවල වෙසෙන්නට හැකි මේ ජීවීන් තම කර ඇත්තේ ක්‍රිප්ටොඑන්ඩොලින යන් යනුවෙනි. මේ පාෂාණ ඇතුළත ජීවත්වන සතුන්ව සොයා ගත්තේ අඟහරුගේ ජීවීන් ඇතැයි යන්න දැඩි ලෙස විශ්වාස කළ ඇමරිකානු විද්‍යාඥයකු වන ඉමේජ් ග්‍රොඩ්මාන් විසිනි. ඇන්ටාක්ටිකා කාන්තාරයේ පාෂාණ තුළ ජීවීන් හමුවීමෙන් පසු ධෛර්යට පත් ග්‍රොඩ්මාන් අඟහරුගේ ජීවීන් සිටිනවාය යන්න ඔප්පු කිරීමට වැඩි වැඩියෙන් උත්සහ ගත්තේ ය.

අඟහරු සතුව දැන් තිබෙන්නේ මීට ඉහත අඟහරුවල තිබූ වායුගෝලය නොවේ. කලින් තිබූ වායුගෝලය දැනට වඩා සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් එකකි. එම වායුගෝලය මීට වසර බිලියනයකට (කෝටි 100 කට) පෙර සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස්ව ගියේ ය. දැන් ඇන්ටාක්ටිකාවේ පවතින පරිසර තත්ත්වවලට සමාන පරිසර තත්ත්ව යම් කලකදී අඟහරු සතුව තිබෙන්නට ඇතැයි විද්‍යාඥයෝ විශ්වාස කරති. මේ පිළිබඳ සිතූ ඉමේජ් ග්‍රොඩ්මාන් පවසා සිටියේ අඟහරු තුළ ජීවීන් සිටිය හැකි බවත් එසේ තැනිතම් අඩුම වශයෙන් ජීවත්ව හිඳ මිය ගිය ජීවීන්ගේ මළසිරුරු (පොසිල) හෝ දැක ගත හැකි වන බව ය. ඔහු මේ ප්‍රකාශය කළේ 1976 තරම් ඈතකදී ය.

1997 ජූලි මස හතරවැනිදා පාන්-ගසින්ඩර් නම් ඇමරිකානු අඟහරු යානය අඟහරු මතට ගියේ ය. (පාන්ගසින්ඩර් නම් ඉංග්‍රීසි චචන වල තේරුම මං සොයන්නා යන්නයි.)

ඇමරිකාවේ ජාතික ගගන විද්‍යා හා අඟහරු යානා පරිපාලන ආයතනය මෙම පාන්ගසින්ඩර් හි සියලු කටයුතු පාර්චියේ සිට නිරීක්ෂණය කළ අතර සජීවී රූපවහිනි විකාශයන් ඔස්සේ විකාශනය කිරීමට ද පියවර ගෙන තිබේ.

මෙම අඟහරු යානය අඟහරුගේ තොරතුරු සෙවීම සඳහා

පාර්චියෙන් තික්මුණේ 1996 දෙසැම්බර් 4 වැනිදා ය.

පාන් ගසින්ඩර් අඟහරු යානයට වූයේ සෝජර්න නම් රෝවරයක් ද රැගෙන යි.

එම රෝවරය බැලූ බැල්මට ම පෙනෙන්නේ අපේ දුම්රිය මාර්ගයක දුටුක ධක්කුවක් පරිද්දෙනි.

දුරස්ථ පාලකවලින් පාලනය කෙරෙන මේ රෝවරය තුළ කැමරාවක් ද පස් හා පාෂාණ විශ්ලේෂණය කළ හැකි උපකරණ ද ඇත.

පාන්ගසින්ඩර් යානය ගොඩ බැස්සේ අඟහරුගේ ඒරස් වැලිස් තැමැති ස්ථානයට ය.

පාන්ගසින්ඩර් යානයෙන් පාර්චියට එවන ලද ජායාරූප අනුව අඟහරු ගැන තව තොරතුරු රැසක් හෙළි කර ගන්නට හැකිව තිබේ.

අඟහරු පෘෂ්ඨය කිසියම් කලකදී වේගවත් ජල ගැලීමකට ගොදුරුව ඇති බව ද එම ජායාරූපවලින් පෙනෙන්නට තිබේ. ජල ප්‍රවාහවලට ලක්වීම නිසා වටකුරු වූ ගල් ගැට විශාල සංඛ්‍යාවක් අඟහරු මත දී දැක ගන්නට ලැබේ.

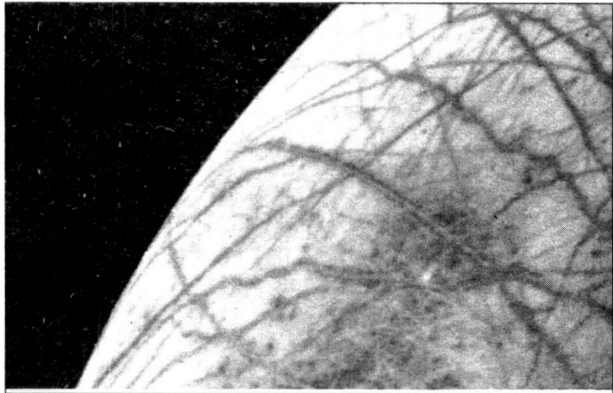
වටකුරු ගල්කට එක ම දිශාවකට තැබුරු වී තිබීම නිසා කිව හැක්කේ දිගු කලක් තිස්සේ එකම පැත්තකට මේ ගැලීම් සිදුව ඇති බව ය. එපමණක් නොව අඟහරු පෘෂ්ඨයේ තැනිත් නැත වියළී ගිය මඩ කඩිනි ද දක්නට ලැබී තිබේ. ජලය වාෂ්ප වී යාමෙන් ඉතිරි වූ රොන්මඩ වියළී ගොස් මේ තත්ත්වය උදවන්නට ඇතැයි විශ්වාස කෙරේ.

මෙසේ ජලය තිබීම නිසා එහි ජීවීන් ඇති වන්නට ඉඩ ඇති බවට සැකයක් ද විද්‍යාඥයන් තුළ පහළ වී තිබේ.

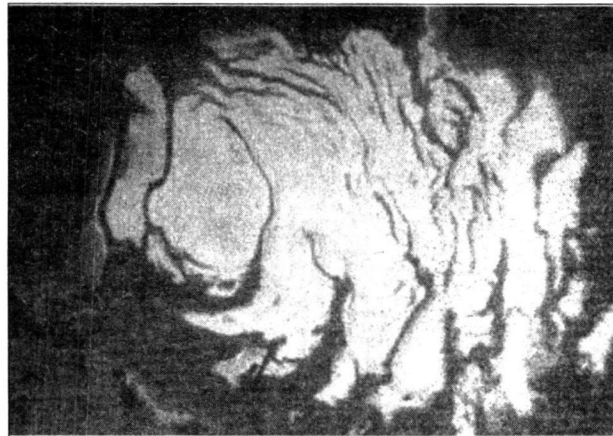
සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලයේ වෙනත් වස්තූන්

වල්ගාහරු

අතීතයේ දී මිනිසුන් විශ්වාස කළේ වල්ගාහරු යනු අතාගනයේ එළැඹෙන විපත් ගැන පෙරසීම කරන සලකුණු විශේෂයක් නිසා ය. එහෙත් වල්ගාහරු යනු සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලය තුළ ඇතිවූ හිම සුන්බුන් ය. ඒවා සූර්ය ග්‍රහ මණ්ඩලයේ අඩුවෙන් ම වෙනසකට භාජනය වූ වස්තූන් ය. වල්ගාහරු සෑදෙන්නට

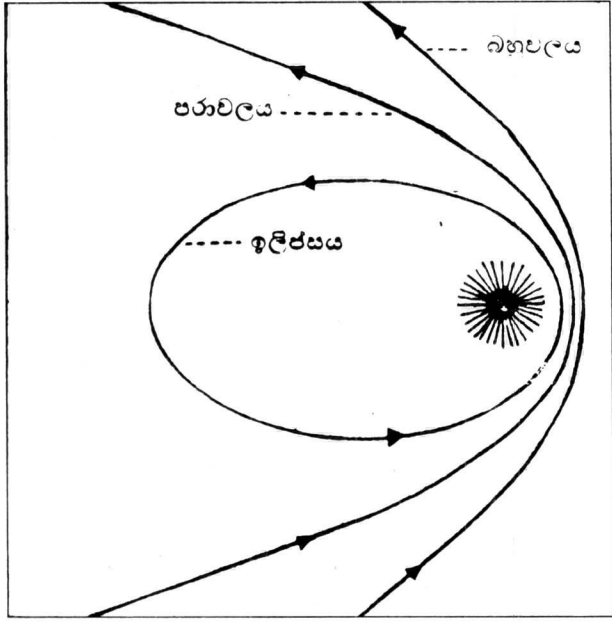
යුරෝපා (බ්‍රහස්පතිගේ සඳකි)

අඟහරුගේ දුලි සහිත ප්‍රදේශ

සෙලීගේ වල්ගා හරුව

වල්ගා තරුවක ගමන් මග

ඇත්තේ මීට අවුරුදු බිලියන 4.6 කට පෙර ය.

වල්ගාතරු පිළිබඳ ගවේෂණ

2001 සැප්තැම්බර්වල දී නාසා හි 1 ඩීප් ස්පේස් නම් අභ්‍යාවකාශ යානය බොරලි වල්ගාතරුව තීර්ණය කළ අතර 2004 ජනවාරිවලදී නාසා හි ස්ටාර්ඩස්ට් මෙහෙයුම මගින් වයිල්ඩ් 2 වල්ගාතරුව තීර්ණය කරන නියමිත ය. මේ මෙහෙයුමේදී වයිල්ඩ් 2 හි තාපජවිය ඇතුළත පවා තීර්ණය කෙරේ. එම වල්ගාතරුවේ ඇති ධූලි පෘථිවියට ගෙන ඒමට ද නියමිත ය.

වල්ගාතරු දර්ශනය වන්නේ සාමාන්‍යයෙන් නියත කාලසීමාවකට පසුව ය. මේ කාලය ගණන් ගනු ලබන්නේ එම වල්ගාතරුවට ඉර වටේ යාමට ගත වන කාලය අනුව ය.

හෙල්බොප්

හෙල්බොප් නම් වල්ගාතරුව මෑතකදී පෘථිවියට ආසන්නව ගමන්

කළ විශාලතම වල්ගාතරුව ය. හෙල්බොප් හි වලිගය හේලිවල්ගා තරුවේ වලිගය මෙන් තුන් ගුණයක් පමණ දිග යැයි කියනු ලැබේ. හෙල්බොප් පෘථිවියට ඉතා කිට්ටුවෙන් ම ගමන් කළේ 1997 මාර්තු 23 වැනිදා යි.

හෙල්බොප් වල්ගාතරුව පළමුවෙන් ම හඳුන්වා ගනු ලැබුවේ 1995 ජූලි 22 වැනිදා ඇමරිකානු තාරකා විද්‍යාඥ ඇලන් හේල් හා ආධුනික තාරකා විද්‍යා ලෝලියකු වන ටොම් බෝප් විසිනි. මේ දෙදෙනා හෙල්බොප් වල්ගා තරුව සොයා ගැනීමට අසුරුව සිද්ධියකි.

ඇලන් හේල් 1995 ජූලි 22 ද රාත්‍රියේ තම දුරදක්නයෙන් 'ධනු' රාශිය අවට අහස පරීක්ෂා කරමින් සිටියේ ය. හදිසියේම දුරදක්නය හා සමපාත වූ ගිනිබෝලයක් දක්නට ලැබිණි. තවදුරටත් පරීක්ෂා කිරීමේදී එම ගිනි බෝලය අහසේ ගමන් කරන බවත් ඊට වලිගයක් ඇති බවත් පෙනිණි. හේල් එය වල්ගාතරුවක් බව අවබෝධ කරගෙන එවෙලෙහි ම

තරු

තරු යනු මොනවාද?

තමාගේම ශක්තියෙන් දිලියෙන (ආලෝකය නිකුත් කළ හැකි) විශාල ආකාශ වස්තූන් තාරකා (තරු) ලෙස හැඳින් වේ.

විශ්වය තුළ තාරකා අතිවිශාල සංඛ්‍යාවක් ඇත. සමහර තාරකා තනිව පවතින අතර ඇතැම් තාරකා පවතින්නේ යුගල වශයෙනි. සමහර තාරකා පොකුරු ලෙසද පවතී. තනිව පවතින තාරකාවකට හොඳම උදාහරණයක් වන්නේ අපේ සූර්යයායි.

තරු විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇතත් අපට පියවි ඇසට දැක ගත හැක්කේ ඉන් ස්වල්ප සංඛ්‍යාවක් පමණි.

අපේ සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලයට ලගින් ම පිහිටා ඇති තාරකාව වන්නේ ප්‍රොක්සිමා සෙන්ටූරිය එය පිහිටා ඇත්තේ අපේ සූර්යයාට ආලෝක වර්ෂ 4.3 ක් ඇතිනි. ඊළඟට අපේ සූර්යයාට ලගින් පිහිටි තරුව බර්නාඩ්ගේ තරුවයි. එය පිහිටා ඇත්තේ සූර්යයාගේ සිට ආලෝක වර්ෂ 5.9 ක් ඇතිනි. විවිධ පාටවල තරු ඇත. සමහර තරු නිල් පාටය. සමහර තරු සුදු පැහැති ය. තවත් තරු රතුපාට ය.

තරු ගැන මිනිසා දන්නේ කවද සිට ද?

ක්‍රිස්තු පූර්ව 5000 පමණ තරම් ඈත කාලයේ දීත් මිනිසා තරු ගැන දැන සිටි බව කිය වේ. තරු සිතියම් පිළියෙල කිරීම අතීතයේ විසූ තාරකා විද්‍යාඥයන්ගේ විනෝදාංශයක් විය. පහත දැක්වෙන්නේ ක්‍රි.ව. 940 දී චීන ජාතික තාරකා විද්‍යාඥයකු පිළියෙල කළ තරු සිතියමකි.

තරු බබළන්නේ කොහොමද?

තරු දෙස බලා හිඳිනා විට ඔබට ඒවායේ ආලෝකය අඩු වැඩි වන්නා සේ පෙනේ. මෙසේ වන්නේ ඇයි?

අප වෙසෙන පෘථිවියට ඉහළින් වායුගෝලයක් පවතී. අහසේ ඇති වස්තු අප දකින්නේ මේ වායුගෝලය හරහායි. මේ වායුගෝලය තීතරම කැලඹෙන දෙයකි. තරුවලින් නිකුත් වන ආලෝකය මෙසේ තීතරම කැලඹෙනවා. වායුගෝලය හරහා පැමිණීමේදී එම ආලෝකය අඩු වැඩි වන බව අපට පෙනේ.

ඇමරිකාවේ ස්මිත් සෝනියන් තාරකා විද්‍යා තොරතුරු මධ්‍යස්ථානයට ද එය දැන්විය.

එදිනම ඊට විනාඩි කිහිපයකට පෙර ස්මිත්සෝනියන් මධ්‍යස්ථානයට මේ වල්ගාතරුව ගැන සඳහන් වන විදුලි පණිවුඩයක් ලැබී තිබිණි. එය එවා තිබුණේ ඇමරිකාවේ ඇරිසෝනා ප්‍රාන්තයේ පදිංචිකරුවකු වන ටොම් බෝප් විසිනි. ඇරිසෝනා හී කොන්ක්‍රිට් වැඩිපලක සුළු රැකියාවක් කළ ටොම් බෝප්ගේ ලොකුම විනෝදාංශය වූයේ අහස තීර්ණය කිරීම ය. දුරදක්නයක් මිලදී ගන්නටවත් මුදල් තැනී දුප්පතකු වූ බෝප් අහස තීර්ණය කළේ ණයට ඉල්ලා ගත් දුරදක්නයකිනි. එද අහස බැලූ ටොම් බෝප් දුටුවේ මහා ගිනිබෝලයක් ධනු රාශිය

අසලින් ගමන් ගන්නා අයුරු යි. එහි වල්ගයක් ඇති බව දුටු බෝප්ගේ ඊළඟ ප්‍රයත්නය වූවේ ස්මිත්සෝනියන් තාරකා විද්‍යා තොරතුරු මධ්‍යස්ථානයට මෙය දැන්වීම යි.

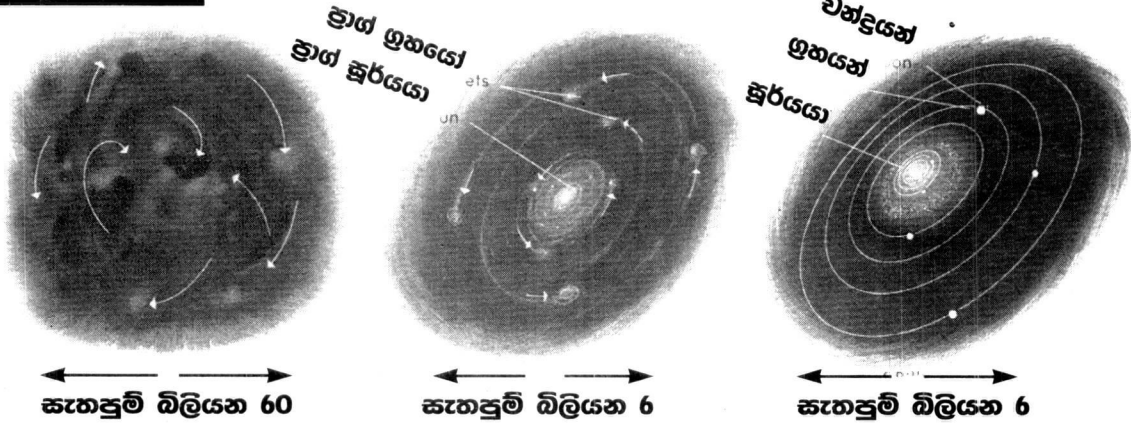
ඔහු දුරකථන පණිවිඩයක් ලබා ගන්නට උත්සහ කළද එය සාර්ථක වූවේ නැත. එහෙයින් ඔහු කළේ වහාම තගරයට ගොස් ස්මිත්සෝනියන් ආයතනයට විදුලි පණිවිඩයක් යැවීම ය.

පසුදින උදේ බෝප්ට සුබපැතුම් පණිවුඩයක් ලැබිණි. ඒ ස්මිත්සෝනියන් ආයතනයෙනි.

"ඔබ හා ඇලන් හේල් විසින් අලුත් වල්ගාතරුවක් සොයා ගෙන තිබෙනවා. ඔබට අපේ සුබපැතුම් ඒ සුබපැතුම් පණිවුඩයේ ලියැවී තිබිණි. ඒ අනුව හොල්බොප් ලෙස වල්ගාතරුව නම් කෙරිණි. □

වල්ගාතරු කිහිපයක් පළමුවෙන් දර්ශනය වූ වසරක් ඒවාට හිරු වටා යාමට ගත වන කාලයන්		
නම	පළමුවෙන් දුටුවේ	හිරු වටා යාමට කාලය
හේලි	ක්‍රිස්තු පූර්ව 240	අවුරුදු 76
ක්‍රිට්	1680	අවුරුදු 8814
ලෙක්සෙල්	1770	අවුරුදු 5.6

ප්‍රාග් ග්‍රහ න්‍යාය

ගුරුත්වාකර්ෂණ බලයන් නිසා වායු වලාවක් සංකෝචනයට හා භ්‍රමණය වීමට පටන් ගනී.

වායු වලාවෙන් ද්‍රව්‍ය විකරණය වෙනවා මුල් ප්‍රමාණයෙන් 1/10 කට හැකිලීමෙන් භ්‍රමණය වේදී මේ ද්‍රව්‍ය කොටස්වලින් ප්‍රාග් සූර්යයා වටා ප්‍රාග් ග්‍රහයන් බිහිවෙනවා.

සමහර කොටස් ඉවත් වී ඝන ග්‍රහයන් හා වන්දුයන් බවට පත් වේ.

ප්‍රාග් ග්‍රහයන් පිළිබඳ තාප්‍යයේ දී කියවෙන්නේ සූර්යයා බිහිවූවේ භ්‍රමණය වූ වායු තැටියකින් බව ය. එහි මධ්‍යය ඝනීභාවනය වෙමින් පිටස්ථරය ප්‍රාග් ග්‍රහයන් බවට පත් වූ බව සඳහන් ය. ප්‍රාග් සූර්යයා හා ග්‍රහයන් ගේ අනිච්ඡා පද්ධති විකිරණය විසින් අභ්‍යන්තර තලලු කෙරේ. ඉතිරි ඒවා සූර්යයා ග්‍රහයන් හා අනෙකුත් දේ බවට පත් විය.

සෞරග්‍රහ මණ්ඩලයේ අතීතය හා අනාගතය

රග්‍රහ මණ්ඩලයේ මූලාරම්භය පිළිබඳ විවිධ න්‍යායන් පළව තිබේ. මේ න්‍යායන්ගේ සත්‍යතාව පිරික්සීම අපහසු ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි තැනීමට තිසා ය. පොළොවේ සම්මතයන් හා සසඳන කළ සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය විශාල කාල පරාසයකදී බිහිවී තිබීම මීට හේතුවයි. කාලය මෙන්ම දුර ද අතිමහත් ය.

ගෙරාඩ් පී. කුයිපර් හා නෝමස් චෝඩර් වෙම්බර්ලේන් යන දෙදෙනා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රාග් ග්‍රහ න්‍යාය දැනට සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලය පිළිබඳ ඉදිරිපත් වූ වැදගත්ම න්‍යායයි. සෞරග්‍රහමණ්ඩලය සූර්යයා හැඳෙන විටම බිහි වූ අතුරුඵලයකි. අන්තර්කක්ෂ ද්‍රව්‍ය සංකෝචනය වීමෙන් සෑදුණ සූර්ය නිභාරකාවක් තුළ ඝන කේන්ද්‍රයක් බිහිවී එහිම ප්‍රාග් සූර්යා ඇතිවිය. එහි බාහිර වලාව ප්‍රාග් සූර්යයා වටා භ්‍රමණය වීමේදී ඇති වූ ගුරුත්වය නිසා සූර්ය නිභාරකාව තුළ සූර්ය ග්‍රහමණ්ඩලය ඇතිවීමට මග

පෑදිණි. ඒ අවට භ්‍රමණය වූ වලාව කෙමෙන් ඝන වෙමින් දෙවන ප්‍රාග් ග්‍රහ කාණ්ඩයක් බිහි විය. ගුරුත්වය නිසා සංකෝචනය වූ ප්‍රාග් සූර්යයා රත්වී ඉතිරි වලාවක් විශ්වයට තල්ලු

කර යෑමය. ප්‍රාග් ග්‍රහයන්ගේ බාහිර-වරණ කාලයත් සමග තැනිට ගොස් වත්මන් තත්ත්වයට පත්විය. කුඩාම ප්‍රමාණයේ ප්‍රාග් ග්‍රහයන් පසුව ප්‍රධාන ග්‍රහයන්ගේ වන්දුයන් බවට පත් විය.

වත්මන් තාරකා පරිණාම න්‍යායන්ට අනුකූලව සූර්යයා එකම ප්‍රමාණයෙන් හා උෂ්ණත්වයෙන් තවත් වසර බිලියන 4 ක් හෝ 5 ක් පවතිනු ඇත.

බොහෝ තොරතුරු අපට ලබා දුන් 1989 දී මුහුණපති බලා ගිය ගැලීලියෝ යානය. එය රැගෙන ගිය ඇට්ලන්ටික් අවලය (වමේ)

ඉන්පසු එහි හයිඩ්‍රජන් සියල්ල පිලිස්සී අවසාන වනු ඇත. අනෙකුත් තාප්වික ක්‍රියා (හීලියම් වැනි) ඇරඹෙන අතර ඉන් පසු එය දීප්තියෙන් හා ප්‍රමාණයෙන් වැඩි වේ. මෙය පසුව රතු යෝධයෙන් බවට පත්වී සිකුරු ග්‍රහයාගේ කක්ෂය ද ඉක්මවා යයි. ඇතැම්විට පෘථිවිය ද ඉක්මවනු ඇත. සියලුම තාප්වික ශක්ති ප්‍රභව අවසන්වීමෙන් අනතුරුව සූර්යයා කෙමෙන් සිසිල් වී සුදු වාමන තරුවක් බවට පත් වනු ඇත.

උෂ්ණත්වය තවත් පහළ බැස දීප්තියෙන් තොර කළු වාමන තරුවක් (මළු තරුවක්) බවට පත් වේ. ඉතුරු ග්‍රහයන් ඒ වටා භ්‍රමණය වේ. □

අන්තර්ජාලය ඇසුරෙන් සකස් කළේ මනෝජී රත්නායක